

Doktorrá fogadom!

Hatvannégyezer hangzott el a fenti mondat december 21-én délelőtt a központi egyetem Aulájában, ahol 53 jogász-, 8 bölcsész- és 3 TTK-s egykori egyetemi hallgatót avattak doktorrá. A termet teljesen megtöltötte az ünnepélyes alkalomra összegyűjtött családtagok és ismerősök, barátok az ünnepség után melegen gratuláltak a friss doktori címhez, melyet az illetők napi munkájuk mellett vállaltak, lelkes tudományos kutatással szereztek meg. Most miután elérték céljukat és dr. Szabó Zoltán akadémikus, a JATE rektora, dr. Kemény Béla, az Állam és Jogtudományi Kar dékánja, dr. Ágoston György, a Bölcsészettudományi Kar dékánhelyettese és dr. Székelyfalvi Nagy Béla, a Természettudományi Kar dékánja előtt letették az esküt, a volt levelező hallgatók meghatottan hallgatták végig a Rector ünnepi beszédében is meglehetősen szavait, amellyel lezárta az év utolsó doktorrá avatási ünnepségét:

— Mi azt kívánjuk, hogy eddigi megbecsült helyzetüket és helyüket társadalmunkban további fénytel gazdagítsák. Ezt a fényt és dicsőséget csak úgy tudják megszerezni, ha nem felejtik el arról, mivel tartoznak az Alma Maternek, tanáraiknak és mindazoknak, akik hozzásegítették Önöket ahhoz, hogy tovább

tanuljanak és a tudomány magas grádusára lépjenek.

Ugyanakkor ez kötelességet is ró Önökre. — Szeretnénk, ha nem tekintenek e mai aktust munkásságuk, pályafutásuk záróaktusának, hanem kezdő lépésnek ahhoz, hogy tovább munkálkodjanak, búvárkodjanak szaktudományukban és mindig magasabb és magasabb lépcsőfokra lépjenek.

Önök nagyrészt már ismerik az élet kellemes, vagy sokszor keményebb oldalait. Kívánjuk, hogy útjukat kísérje szerencse, boldogság, megelégedés. Egyéni függetlenségüket óvják minden erejükkel, védelmezzék és nagyrabecsüljék.

Kívánjuk, legyenek az esetek védelmezői, az Önök-höz fordulónak segítők.

Ne uralkodjék Önök felett az önzés, a törtetés, a hiúság, önös érdeküket tudják a népek boldogabb jövőjének érdekében háttérbe szorítani.

Ne felejtsek el soha, hogy a tudás valódi célja, hogy diadalmasodjék a természet felett és az emberből társadalom megteremtése. Az Önök feladatai is ezek. Ennek a napnak felelő erejét magukkal kell vinni az életbe, mindennapi munkálkodásukba.

Ezeknek a gondolatoknak jegyében köszöntöm Önöket ismételten az emlékezetes napon.

Tagfelvétel

Sokat vitatkozunk a KISZ-ről. Megfelel-e az ifjúság minden igényének? Biztos-e minden tagjának erejéhez, képességeihez mért mozgalmi munkát? Jók-e a módszerei? Alkalmazkodnak-e az életkori sajátosságokhoz? Alkalmazkodnak-e tagjainak a társadalomban betöltött szerepéhez, feladatához? Vitatott kérdés: mit jelent a KISZ tömegszervezeti jellege? Minél több fiatal a tagok közé! — mondják egyesek. A legaktívabbakat, a legjobban dolgozókat, tanulókat, a legjobban sportolókat, a legjobb kultúrosokat az ifjúsági mozgalomba, de ezek tartásuk kezükben az egész ifjúságnak az ügyét! — mondják mások. Kinek van hát igaz? Ki tudna válaszolni a felvetett kérdésekre? Mielőtt valaki erre vállalkozna, nézze meg először a gyakorlati tapasztalatokat!

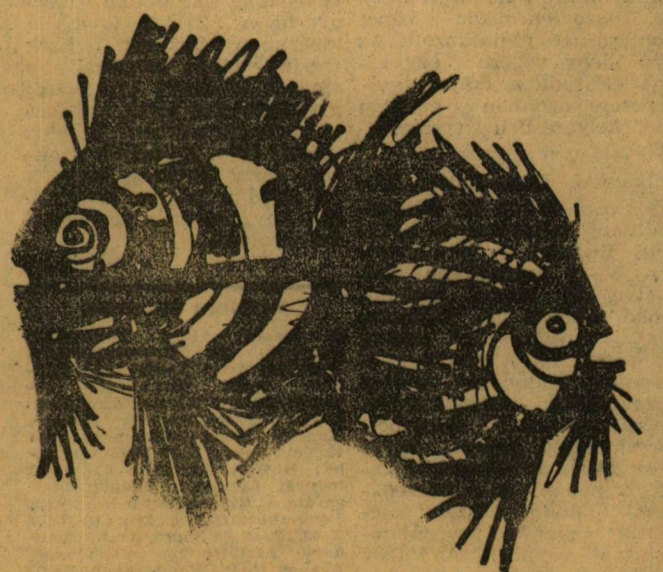
Az eddigi gyakorlat szerint az általános iskolák VIII. osztályában végző tanulók — akik azután középiskolások lettek — automatikusan KISZ-tagokká váltak. Nos a gyakorlat azt mutatta, hogy a „mindenki KISZ-tag” osztályokban nem tudták minden gyereknek munkát, megbízatást, feladatot adni — sokan nem is vállaltak — az ifjúság munkája elszűrt, öregessé vált. Pedig a KISZ-t vonzóvá, szinessé, érdekessé kellene tenni! Vajon mennyire vonzó egy öre-

ges, öleltelen szervezet, ahová az új tagokat csak úgy automatikusan felvezzük? Ahhoz, hogy valaki tag lehessen, munkálkodnia kellene egy cél érdekében, feladatokat kellene megoldania, ki kellene érdemelnie a társak bizalmát!

A József Áttila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumában ezeket az elveket tartották szem előtt, amikor kidolgozták az új felvételi rendszert.

November hetedikén — 138 elősütünk közül — volt általános iskolájuk úttörőszervezetének javaslata alapján — 28-at vettünk fel a KISZ-tagok sorába — mondotta Major Jenőné, az iskola KISZ-tanácsadó tanára. — A felvételnél azonban már most is figyelembe vettük a gimnáziumban eltöltött két és fél hónap alatt végzett munkát. A többiek felvételét folyamatosan akarjuk lebonyolítani. Az ifjú „aspiránsok” feladatokat kapnak, s attól függően, hogy ezeket mikor és hogyan oldják meg, lehetnek KISZ-tagok. Ebből az is következik, hogy nem valószínű évvégére minden elsőnek KISZ-tagga válna. Sőt! Lesznek olyanok is, akik majd két-három év múlva érdemlik ki a KISZ-tagság bizalmát. Úgy hiszem, az a legfontosabb, ha tartalommal, töltjük meg a KISZ-munka kereteit. f.i.

Halak

Fráter Loránd tusrajza

Esztendő után — új félev előtt

Beruházások és felújítások az Orvostudományi Egyetemen

A múlt év áprilisában lezajlott az I—II. számú Sebészeti Klinika műszaki átvétele. A felújítási költségek hárommillió nyolcszáz-ezer forintnyi összeget tettek ki.

Befejeződtek az Idegklinikai „A” osztályának felújítási munkái is (2 700 000 Ft) — az épületet dec. 15-én vették át.

A Szülészeti Klinika renoválása és felújítása két ütemben folyik. 1965-ben elkészült az épület északi szárnya, amely a második negyedévben került átadásra. A déli szárny felújítását — a második ütemben — jelenleg végzik. Költségük előre láthatólag 14 millió 400 000 forintot tesz ki.

Véget ért a II. sz. Fog- és Szájbeteg Klinika felújítása. Az I. sz. Fog- és Szájbetegségek Klinika építkezésén most is dolgoznak. A Teleki u. 12. sz. alatti, volt háziműhely épületében a klinikákon bentlakó dolgozók számára hat lakást képeztek ki. Az építkezési munkák 1966-ban nyerneke befejezést.

Az 1965. évi beruházás keretében a következő nagyobb készületeket szereztek be: Röntgen KI. számúra: Kontraxton (326 000 Ft), filmvágó asztal (207 000), Simens dosimeter (160 000), UV-1. vizsgáló (150 000), a Női Klinikán: klímasekerezény (227 000); I. sz. Sebészeti Klinika részére: dräger altató (229 000), 3 csat. EKG (181 000); II. sz. Sebészeti Klinika számára: medicor képerősítő (250 000 Ft).

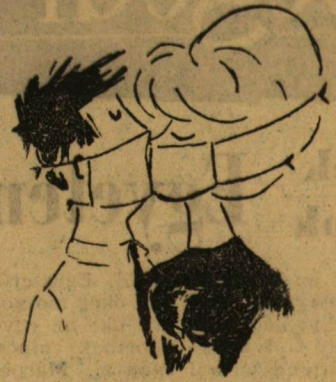
Az új esztendőben indul meg a Gazdasági Igazgatóság háztömbjében kialakítandó dolgozó főzőkonyha, és étkezőhelyiségek építése, amely mintegy 1 millió 800 000 Ft-ba kerül.

A második negyedévben elkezdik a Lilliom utcában egy korszerű, 222 férőhelyes kollégium építését.

Az 1966-os év tervezési munkái közül legjelentősebb a Somogyi Béla téri építendő Ideg-Elme és a II. sz.

Sebészeti Klinika beruházási munkálatainak elkészülő tanulmányi terve. Megkezdődnek a Biológiai Intézet vegyes beruházási tervének, a Beloiannisz téri elméleti intézetek kiviteli tervdokumentációinak, valamint a termálkút hasznosításával kapcsolatos tervezésnek a munkái is.

GÖRBE dolgok

Abszolút higiénia

Mészáros Rezső:

Pénz és házasság

(Karcolat)

Közel egy éve találkoztunk utoljára. Azóta szinte semmit nem hallottam róla. A minap váratlanul betoppant hozzánk. Soványan, törődötten állt az ajtóban.

— Ez aztán a megepeztés! Hát Zsuzsát hol hagyta?

— Elváltunk.

Olyan egyszerűen mondta, hogy azt kellett hinnem, tréfál. Két éve házasságok össze. Harmadévesek voltak, értelmes, egymáshoz való emberek. Mint házasság lesz — mondottuk. — Nem értem, vajon mi történt? Vagyunk annyira jó barátok, hogy tolokodás nélkül mellettek szegyezhettem a fagató „miért”-et.

Nem válaszolt azonnal. Remegett kezében a pohár, majd egy hajtásra kiitta a házi készítésű, meglehetősen rossz ízű, de erős kávé likőrt. Hosszú másodpercekig nézte a pohár oldalán lassan visszacsurgó cseppeket.

— Tudod, tavaly, amikor átmentem arra az egyetemre, ahol Zsuzsa is tanul, lakásunk nem volt — alérlétebe kényszerültünk. Megváltunk, tervezgettünk, gyűjtögettünk, megspórolt filléreinket, és közben csak vegetáltunk. Érted, vegetáltunk. Fél évnél nem bírtuk tovább. Társa-

ság, szórakozás után vágytunk. — Néha még kenyeret se volt otthon, más eredményt nemigen tudunk felmutatni.

— Mennyi ösztöndíjat kaptatok?

— Zsuzsa négyszázat, én hatot.

— Ne haragudj, ennyiből igazán meg lehetett volna élni.

— Lehet, mi csúnyán elvertük. Mind. Pedig az alérlételet szüleink fizették.

Hallgattunk. Az embernek ilyenkor sok minden eszébe jut. Régi képek. Hogy szerették egymást!

— De hát nem segített senki?

— Észrevétlenül nőtt köztünk a szakadék, kifele nem látszott, de belül annál mélyebbé vált. Sokat veszekedtünk, acarkodtunk, mint kutya—macska. Röhejes apróságokon berobantunk.

Ideges, mosolyoszerű fintor telepedt arcára. Töltött, — habzsolta az italt.

— Sokat iszol?

— A lenyelt szesz megráztá kissé. Krákolgott.

— Mostanában sokat. Főleg töményet, egy fél éve.

— Zsuzsa nem bánta?

— Nem is nagyon tűnt fel neki. Részeg sose voltam.

— De a pénz elment?

— Hát, az el.

Jsmét hallgattunk. Tekintete a könyvespolcon ugrált egyik címről a másikra. Közben szinte csak magától kérdezte: En voltam a hibás?, egyikünk se?, mindketten? — Az igazság az, hogy tévedtünk. Egyszerűen tévedtünk.

Hirtelen lobbant. Cínikus szóáradat ömlött belőle, zavaros, tagolatlan mondatokban.

— Mindenki azt mondta akkor: ... semmi értelme tovább várni, ha szeretitek egymást. Két év múlva végeztek, nem is olyan hosszú idő az, addig, ha szűkösen is, de nyugodtan élhettek. — Nem igaz! Házadtok! Anyagi alap nélkül nincs jó házasság. Két szem, szekrény, asztal, három szék, egy velúr szőnyeg plusz havi ezer kevés. Még szerelemmel is kevés.

Érződik hangján a kétségbeesett védekezés. Úgy gondolom, valahol mélyen ő is érzi, hogy nincs igaz. Próbáltam érvekkéltámadni.

— Szeretet, megértés, türelem — ugyan! — legyintett idegesen. Ezekből nem lehet megélni. És mindig csak azok hangoztatják, akikkel minden rendben van, vagy akik még meg se próbálták a házasságot.

Tényként kell elfogadni, hogy sok fiatal házasság — főként árákházasság — semmisül meg anyagi okok miatt. Miért éppen anyagiak miatt? Egyáltalán milyen anyagi feltételek szükségesek a jó harmonikus házassághoz?

Egy ember véleménye kevés ahhoz, hogy kielégítő választ adjon, éppen ezért megkérdeztem 20 egyetemista, illetve főiskolás jegyespárt, vajon ők, az érdekeltek hogyan látják?

Valamennyien megegyeztek abban, hogy legfeljebb csak az utolsó év második felében szándékoznak megesküdni, így nagyobb lesz a realitása annak, hogy együtt kapnak állást. Ez érthető is.

Két pár addig nem lesz férj-feleség, míg nem lesz saját lakásuk. „Elég volt az alérlételetből az egyetemi évek alatt!”

Tizenöt pár nem tartja egybekezelésük akadályának a saját lakás hiányát. Alérlételet, vagy valamelyik szülőnél biztosított szoba átmenetileg ki fogja elégíteni igényeiket.

Azonos a nézetük abban is, hogy a pályakezdés kb. háromezer forintos együttes jövedelme, indulásként feltétlenül elég.

A megkérdezettek száma túl kevés, hogy megállapítsunk általános igényűket legyenek. A probléma nagyon bonyolult, összetett. Nem mondhatjuk egyszerűen, hogy csak anyagi okok állnak a házastársak közé. Teljes mértékben osztom az egyik megkérdezett mennyasszony véleményét: a túlzott anyagiasság megmértelmezheti a házasságot, de a lépés a váláshoz vezet, ha a meggondolatlanul kimondott „igen”.

Országos Amatőr Filmfesztivál Budapest, 1965.

A magyarországi amatőr filmesek évenkénti nagy seregsméjéjét idén Budapesten rendezték meg november 26—28 között a felszabadulásunk 20. évfordulójának tiszteletére. A fesztivál színhelye a Szakszervezetek Székháza volt.

Az előzetesen kiírt pályázatra 92 alkotás érkezett be. Ezekből az elősütő, Herskó János filmrendező a 12 tagú zsűri vezetésével 34 filmet talált érdemesnek a nyilvános zsűrizésre való bemutatásra. A fesztivál programját a 8 milliméteres filmek vetítésével kezdték. Itt kell megjegyezni, hogy a magyar amatőr filmfesztiválok történetében először nagyon helyesen külön előadásban vetítették a 8 és 16 milliméteres filmeket, melyeknek technikai szintje erősen különbözik. A két elősütő-vetítésen játszott filmek között megtalálhattuk a mai összes filmirányzatot. Ennek megfelelően a zsűri is kategóriázta a filmek helyezését. A fesztiválon kiosztásra került még egy nagydíj és négy különdíj is.

A fesztivál nagydíját a Ki mit tudból jól ismert Kern András filmje kapta, a címe: Mi lesz? Ebben a filmen Kern nemcsak mint főszereplő, hanem mint író és rendező is szerepelt. A film egy fiatal lány és egy fiú beszélgetéséről szól. Ez a beszélgetés egy elképzelt há-

zasság körül bonyolódik. A sztori befejezése tipikusan teenager. „Na, bumm! Mi lesz?” A film története a többi hasonló jellegű filmhez képest kerekesebb, tömörebb, frissebb volt. A KISZ különdíját aktuális problémák felvetéséért Perényi Endre Az út című bábfilmje kapta. Témaválasztása a mai diplomás fiatalok elhelyezkedésének problémáitáival foglalkozik. Külön dicsérendő a film technikai színvonala is, amely az eddig látott összes amatőr bábfilm technikai színvonalát magasán felülmúlta. A szakszervezetek különdíját szintén Perényi Endre Egy csésze fekete című filmje kapta, mely az idősebb korosztály életéből meríti témáját. Főszereplője egy középkorú nő, aki magatehetetlen édesanyjával él együtt. Egyhangú és mindennapos monoton életéből egy rádiószereplő megjelenése zökkenti ki, és ez a tény készíti őt egy dialógusra, amely tulajdonképpen maga a film. A fesztivál kiemelt első díját Szilágyi—dr. Vass Tiz és fél című munkája kapta. A szatirikus hangvételű alkotás az elmúlt évi amatőr-fesztivál nagy port felvert filmjeit tüzte „kame-ravégre”. Igaz, néhány helyen erőltetve, de egészében véve élvezetesen, tanulságosan. A budapesti Népművelési Intézet különdíját az ELTE-Filmklub és a Cinema 64 Filmklub kapta meg a

fesztiválon bemutatott kollektívjukért.

A játékfilmek kategóriájában az első díjat a zsűri nem adta ki. A második helyet megosztva adta ki Tolnai Gábor A levél és Gulyás Gyula Várjatok reám című filmje kapta. A harmadik helyen dr. Németh András szegedi amatőr-filmfesztivál Fortitudo című filmje végzett. Az eredményhirdetés után a nézők érthetetlennek találták a zsűri döntését. A szombati vetítésen ugyanis ez a film aratta a legnagyobb közönségsikert. Ezért jogos volt a nézők kérdése, hogy vajon miért nem az őt megillető helyezést kapta?

A dokumentumfilm kategóriában első díjat kapott dr. Bánhídi Zoltán Három beszélgetés című alkotása. A második díj itt is megosztva került kiosztásra. Szabó Lajos Vályog és P. Révész László Terézvárosi búcsú filmjei között. A harmadik helyre dr. Szabó Lajos id. Szabó István című filmje került.

Osszegezve, az idei fesztivál öröndezetés előrelépést jelentett a magyar amatőr-film mozgalom életében és a sok jobbnál jobb, szinte már a hivatásos film határát súroló alkotás szép száma mind jobban rámutat arra a nagy amatőr-filmes problémára, hogy miért nincs nálunk az amatőr-filmeseknek országos szövetsége?